

OBSAH

I. Osobnost.

Rodina Emy Kittlovoy 8—10, její dětství 10—11, hudební začátky 12—13, počátky pěvecké 13—14, učitelé 12—14, vlohy 14—15, vlastnosti 16—19, poměr k otci 17—21, k matce 17—19, umělecká duše 22, její rytyři 23—26, láska 23—32, cesta za štěstím 26—27, sexus 32—36, citový život 36—39, osobnost: zjev 40—41, povahové rysy 42—43, krása charakteru 43—45, čtenářka 44, svéhavička 46—47, tělesná síla 46, lidské slabůstky 49—51, náboženská opravdovost a víra 52, její styk s kostelním zpěvem a lidovou písní 53—54, s českou písní umělou 55, s uměním moderním (Leoš Janáček) 56—58, s přírodou 59—60, s živočichy 61, láska k českému kraji 59—60, vášeň rybářská 63, její garderoba a šperky 65—66, ve společnosti 67—69, náladovost 69, letní pobyt 70, Stráž nad Lužnicí, zámek, knihovna 70—74, Češka vlastenka 74—77, láska k Praze 77—78, její obydlí 78—79, Smetanovství 80—83, Dvořák, Fibich 83—85, nedostatek praktičnosti 86, překročení vrcholu 87, zklamání 88—90, manželství 90—92, životospráva 93—95, smrt 95—97.

II. Umělkyně.

Studium u manželů Loeweových 98—99, rady jejího učitele 99—100, 105—106, nezdar Drážďanský 101, stesk po domově 103, zoufalství 104—105, vzpomínka na pražskou zkoušku 107, pevná víra učitele v konečné vítězství 108, epizoda Karlovarská 109, pokus v Theater des Westens 110, nástup v Berlíně 110—113, rozhodný úspěch debutu 114, per ardua ad astra 115, mimořádnost vlohy 116, nezadržitelné pronikání 116, radost a štěstí její učitelské dvojice 117, přísné jejich pokyny k dalším uměleckým činům 118—119, úspěch Bayreutský 120—132, Berlín — základ uměleckého působení Destiniové, zdroj její světové slávy 132—155, přehled úloh berlínských 133—149, premiéra Straussovoy Salome v Berlíně 141—143, slavná premiéra Salome v Paříži 143—145, odmítnutí účasti na premiéře Straussovoy „Ariadny“ ve Stuttgartě 147—148, premiéra „Dalibora“ v Berlíně 149—150, Pucciniova „Madame Butterfly“ 150—151, kult Emy Destiniové v Berlíně 151, rozpory s berlínskou intendancí 152—153, Berlín po převratu 154—155, vrcholné úspěchy s Carusem v Berlíně, v Paříži a v Londýně 156 až 159, Londýn 159—161, Amerika 161—170, Prodaná nevěsta v New Yorku 161—162, popularita Destiniové a Carusa v Americe 164, ensembl Metropolitní opery 165—167, americký repertoír 168 až 169, Mozart, Wagner, Richard Strauss v jejím vývoji 170—172,

Význam Pucciniho a italské opery v jejím umění 172—175, česká odezva na její puccinism 175—181. Přehled jejích gramofonových desek 181—182.

III. Literátka a skladatelka.

Destiniová jako spisovatelka 183, básnířka 184—190, překladatelka 190—192, skladatelka 192—195, dramatická autorka 195 až 202, libretistka 202, 208, spisovatelka románů 203—208, paměti 209—210.

IV. Praha.

Vývoj pražských vystoupení 211—213, přehled vystoupení v Národním divadle 213—216, ohlas prvních výstupů 216—218, jas světové slávy 219, Hermann Bahr 220, Jaroslav Vrchlický 220 až 221, čestné členství Národního divadla 222, jiné pocty 222, studium českých rolí 223, ztráta uměleckých posic válkou 224—225, pražská dissonance 226—231, Destiniová jako učitelka zpěvu 228 až 229, Praha maloměstská a klepavá 230—231.

V. závěr.

Dithyramby a citová vzrušení nadšených prostých posluchačů 232—241, ukázky projevů uchvácených kritiků 241—246, Ema Destiniová, geniální umělkyně, největší pěvkyně první třetiny 20. století 247—251.